

tagne gange over for pressen udtalt, at nu kom den frivillige medicinforsikring. Senest lød denne utrolige melding i slutningen af marts, denne gang endda med en tidsangivelse: Den frivillige forsikring ville være klar i april, meddelte den umådelig optimistiske minister.

Ganske kort tid efter, mere præcist 2 dage efter, at Venstre havde fremsat et forslag om medicinskadefond, havde ministeren nye meldinger til pressen: Nu regnede regeringen lige pludselig ikke længere med en frivillig forsikring, men ville derimod fremsætte forslag om en lægemiddelskadefond.

Jeg synes, at det er glædeligt, at vi nu er enige om, at denne konstruktion er den eneste brugbare. Der er faktisk brugt kræfter på at finde frem til denne brugbare model.

For måneder siden sendte jeg principperne for denne model til sundhedsministeren og bad om ministeriets vurdering. Jeg modtog ingen form for reaktion, men jeg kan nu se, at regeringen har erkendt, at principperne er brugbare, og at den konkret har taget dem til sig. De er nu i meget stor hast omsat til et lovforslag, som er sendt til høring den 25. april med svarfrist 1. maj. Det er en hast, der minder om nødlovgivning. Der levnes sandelig ikke parterne megen tid til at reagere. Det er lidt paradoksalt, når problemet har været under behandling i årevis.

Og ser man på lovforslaget, som er sendt til høring, ja, så bærer det også præg af et utroligt hastværk, så stort, at forslaget faktisk slet ikke er færdigbearbejdet. Det fremgår også direkte af bemærkningerne, at en lang række forhold endnu er uafklarede.

Det er glædeligt, at regeringen har taget vores forslag til sig, men jeg kunne godt have ønsket en lidt mere samarbejdspræget fremgangsmåde – især i betragtning af, at de foreløbige meldinger, der er kommet fra bl.a. SF, tyder på, at det nok bliver os, regeringen skal samarbejde med for at få løst erstatningsproblemet for patienter, der påføres en skade gennem brugen af medicin.

Den model, vi har lagt frem, rummer nogle klare fordele. Patienterne kan få en hurtig afgørelse, ordningen er ubureaukratisk, og patienterne slipper for at løfte en tung bevisbyrde. Dertil kommer det væsentlige princip, at fonden overtager retten til at rejse erstatningskrav over for producenterne i de sager, hvor det skønnes, at der er grundlag for erstatning.

SF har givet meldinger om, at forbrugere ikke skal betale for fabrikanternes fejl; det vil

heller ikke ske. Er der tale om en fejl fra fabrikantens side, er det fonden, der skal føre sagen mod virksomheden.

Der er nævnte nogle finansieringsmuligheder, som ministeren har kommenteret. Jeg kan tilføje endnu én:

Som svar på et skriftligt spørgsmål fra mig om, hvorvidt ministeren har haft held med sin plan om at løse problemet med apotekerformuen i forbindelse med bruttoavanceforhandlinger, oplyste ministeren, at det ikke var tilfældet, men også, at ministeren aktuelt – og svaret er fra denne måned – drøfter apotekernes formue med foreningens formand. Oplysningerne demonstrerer, at det meget store provenu, ca. 650 mio. kr., fra salget af DAK, som i vidt omfang var opbygget med støtte fra samtlige medicinforbrugere, er ved at blive et smerteligt problem for Apotekerforeningen.

Dette problem kunne finde en konstruktiv løsning ved, at en del af denne problematiske formue blev overført til lægemiddelskadefonden. Hermed ville almenvellet, der har bidraget stærkt til formuen, blive tilgodeset på en måde, der både er rimelig og hensigtsmæssig. Dette kun nævnt til inspiration.

Jeg ser hen til, at ministeren får løst problemet med lægemiddelskadeløven, som vi ser frem til at behandle.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg synes, at fru Ester Larsen gik uden om en af konsekvenserne af Venstres forslag, som jeg ikke håber – det ved vi jo ikke endnu – bliver ført over i regeringens forslag. For en af konsekvenserne af fru Ester Larsens og Venstres forslag er jo, at man faktisk pålægger brugerne af medicin en ekstra udgift. Det er reelt en ekstra brugerbetaling, man putter på.

Der er jo ellers brugt megen energi fra forskellige partier og personer herinde på at agitere for, at man skulle have sat medicinpriserne ned. Jeg kan forstå, at det, fru Ester Larsen nu bruger energien på, er at få sat medicinpriserne op.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Nu er det sådan, som det har været fremme i debatten gentagne gange, at man ikke lovligt kan pålægge producenter denne forsikringspræmie. Problemet er at hjælpe de mennesker, som har taget skade af en lægemiddelbehandling. De beregninger, Sundhedsministeriet har